

Spiritisterna

ockult spektakel

av Christian Lanciai (2015)

Personerna:

Charles
Vera, hans hustru
Arthur, deras 9-åriga son
Morgan, värdshusvärd
doktorn
Elsa
Stanley
Ruth
Sylvester
Bruce
Morregan
Anton
Harold

Handlingen försiggår i norra England.

Scen1. En pub.

Mycket folk. God stämning. Charles kommer in med familjen i släptåg. De är trötta.

Morgan (värden) Ni ser trött ut. Vad får det lov att vara?

Charles (medtagen) Vi är helt slut.

Morgan Ja, så ser ni ut. Vad har ni råkat ut för?

Charles Allt möjligt. Det är ingen ände på problemen.

Morgan Vad är det senaste?

Charles Motorstopp.

Morgan Ja, annars hade ni knappast stannat här frivilligt.

Charles Precis. Kan man bo här på hotellet?

Morgan På egen risk.

Charles Har jag något val?

Morgan Nej.

Charles Har det hänt något här i byn? Alla verkar så engagerade.

Morgan Bara det gamla vanliga. Ingenting särskilt. Har ni tänkt stanna här?

Charles Inte längre än nödvändigt. Jag hoppas finna en bilreparatör i morgon.

Morgan Dess värre blir det nog svårt.

Charles Har ni ingen bilmekaniker i byn?

Morgan Han har för tillfället supit ner sig. Han är inne i en period.

Charles Jag förstår. Då kanske det är läge för mig att dela den perioden.

Morgan (fattar vinken, håller upp ett glas åt honom) Jag hoppas det duger till att börja med.

Charles Jag hoppas det blir en fortsättning. *(tömmer)*

Vera (hans fru, kommer upp till honom) Kommer det att ordna sig?

Charles Inte genast. Jag hoppas så småningom. Vi är pantade här för i natt.

Vera Vi har alltså åtminstone en säng att sova i.

Morgan Vart är ni på väg?

Charles Till kusten. Det här skulle ha blivit en semester.

Morgan Ta det lugnt. Även här kan ni ta ledigt.

Vera Har du funnit en bilmekaniker?

Charles Han är ur funktion. Vi får vänta.

Vera Å nej! Och vi är redan så försenade!

Morgan Har ni en tid att passa?

Vera Nej, men vår semester är begränsad.

Charles Vill du också trösta dig med en drink? Vi kan ändå inte göra någonting bättre.

Vera Jo, vi kan gå och lägga oss och vila. Arthur är trött.

Charles Det är vi alla. Gå du upp och lägg Arthur, och lägg dig med, om du vill. Kan vi få en nyckel? Vilket rum?

Morgan (tar fram en nyckel) Var så god. Det finns bara två rum. Det andra är upptaget.

Charles Vilken tur vi har!

Morgan Det är bäst ni stannar kvar här och tar en till, för att stärka er tur.

Charles Är det något på gång här?

Morgan Ja, det är det.

Charles Något spännande?

Morgan Ja, så spännande, att vi inte vet vad det är.

Charles Det låter lagom spännande.

Morgan Lagom är rätta ordet.

Charles (till hustrun) Gå upp du med Arthur. Jag kommer efter. (ger henne nyckeln)

Vera Han sover redan. (går till pojken, lyckas få något liv i honom och avlägsnar sig med honom)

Charles Berätta nu. Vad händer?

Morgan Av alla ställen ni kunde ha fått motorstopp på valde ni det sämsta.

Charles Varför då?

Morgan Därför att ni har en pojke med er.

Charles Ni talar i gåtor.

Morgan Vi vet ingenting, och det är bäst att ni vet ännu mindre.

Charles Men något måste ni väl veta.

Morgan Jag vet så mycket, att ni har tur, om ni kommer härifrån levande.

Charles Försöker ni skrämma slag på mig?

Morgan Inte alls. Jag försöker vara realistisk.

Charles Då måste ni veta mera.

Morgan Här kommer doktorn för sin kvällssup. Något nytt, doktorn?

doktorn Ingenting nytt. Men inga nyheter är goda nyheter.

Morgan Här har strandat en ung familj med ett barn.

doktorn (till Charles) Är det ni det?

Charles Min fru har just gått upp och lagt sig. Ni träffar henne i morgon. Vad står på?

doktorn Om vi ändå det visste.

Charles Men ni är ju doktor. Vad är symptomen?

doktorn Jag vill inte skrämma slag på er.

Charles Det har ni redan gjort.

doktorn Hur är det möjligt? Vet ni något?

Charles Det är vår bartender här som har gjort det med att berätta så litet som möjligt.

doktorn (till Morgan) Har du sagt något?

Morgan Ingenting.

doktorn Fortsätt med det. (till Charles) Min vän, lyd ett gott råd, från en läkare som bara vill sina patienter allt väl. Gå upp och lägg er.

Charles Jag behöver nog en extra nattfösare först.

doktorn (till Morgan) Ge honom hans nattfösare, så att han somnar sen.

Morgan (slår upp en ny drink åt Charles) Sov nu så gott ni kan.

Charles Jag kommer inte att kunna sova om jag inte får veta något mera.

doktorn Morgan, du har gjort honom nyfiken. En strandad gäst, en skeppsbruten på obestämd tid, och du har skvallrat!

Morgan Inte alls. Han har dragit sina egna slutsatser.

doktorn (till Charles) Och vad för slutsatser har ni dragit?

Charles Inga alls.

doktorn Fortsätt med det, så kanske ni kommer härifrån levande.

Charles Nu gör ni mig bara ännu mera brydd. Vad är det som pågår här egentligen?

doktorn Om vi ändå det visste.

Charles Vad är symptomen?

doktorn Broder, det vill du inte veta.

Charles Varför?

doktorn Därför att du hit har medfört ett barn.

Charles (helt mystifierad, tömmer sitt glas) Nej, nu går jag upp och lägger mig. Jag hoppas hustrun min och min son finns kvar.

Morgan De finns nog kvar till i morgon.

Charles Jag ger upp. Tack för drinkarna. *(Han är något påstruken.)* Fan vet vad det är för håla vi har hamnat i egentligen. *(tar sig därifrån)*

doktorn (till Morgan) Vad tror du?

Morgan Jag tror de blir här ett tag. Vi har ju ingen bilmekaniker.

doktorn Vad har hänt med Walter?

Morgan Han är inne i en period.

doktorn Inte så konstigt. Och den perioden lär förlängas.

Morgan Var så säker. *(häller upp ett glas åt honom, doktorn dricker upp, skålar menande med Morgan)*

Scen 2. En spiritistisk seans.

Ett sällskap sitter runt ett runt bord och bildar kedja.

Rummet är mörkt och tillslutet.

Elsa (ledande dam) Jag känner dem. De närmar sig. Vi har dem inpå oss. Luften är laddad av deras vibrationer.

Stanley (en av herrarna) Vad säger de? Kan de ge oss svar på våra frågor? Har de något budskap?

Elsa Tålmod, Stanley, alltid tålmod! Vi har all tid i världen. Vi måste saktmodigt vänta tills de själva vill träda fram.

Ruth (en äldre tant) Vi har väntat förut.

Elsa Ju otåligare ni är, desto längre får ni vänta.

Ruth Tills de kanske inte svarar alls.

Elsa De kan inte forceras fram, Ruth.

Sylvester (en ung beskedlig man) Jag väntar gärna ända till i morgon, om vi bara får svar.

Elsa Så ska det låta, Sylvester. Det tycker andarna om. Respekt. Då träder de fram.

Stanley Träder de fram nu?

Elsa De verkar faktiskt göra det, Stanley. Jag känner hur de trevar sig fram.

(med högre röst) Ja, min vän, vem är du och vad vill du?

Stanley Vad säger han?

Elsa Det är en flicka. Hon är orolig för de andra barnen.

Stanley Säg till henne att inte vara orolig. De är väl omhändertagna.

Elsa Men de får vänta.

Stanley Det får vi alla.

Ruth Vi har väntat länge nog.

Elsa Tyst, Ruth! Skräm inte bort andarna!

Ruth Men detta kan inte pågå hur länge som helst. Vi måste få ordning på torpet!

Sylvester Tant Ruth, ni ska alltid förstöra allting.

Ruth Tvärtom. Det är jag som bringar ordning i oredan.

Sylvester Och det är det som förstör allting.

Ruth Du skall då alltid hacka på mig, Sylvester.

Sylvester Ni ber om det, tant Ruth.

Elsa Tyst, nu är de här! De är här allesammans! Det timar någonting stort! Den vi väntar på är i annalkande!

Morgan Det låter hoppfullt. Vem är det?

Elsa Han kommer själv att uppenbara sig. Han kommer att ge sig till känna genom att bära djävulens märke.

Bruce Det är det vi har väntat på hela året, men ingenting har hänt hittills. Varför skulle det plötsligt hända nu?

Elsa Därför att vi inte väntar oss det. Därför att vi har väntat för länge. Därför att vi nästan givit upp.

Ruth Det såg verkligen kört ut. Så mycket besvär, och sådana förskräckliga risker, och allt utan resultat.

Elsa Ge inte upp! Det är det sista man får göra! Vad som helst men inte det! Om man ger upp är man förlorad, och det är det enda oförlåtliga man kan göra i livet.

Stanley Jo, jag tackar, jag som bara tvingats att ge upp hela livet.

Elsa Men du lever ännu, alltså har du inte gett upp.

Stanley Menar du att bara självmord räknas som att ge upp?

Elsa Bara om man begår självmord finns det ingen väg tillbaka.

Stanley Det kallar jag avancerad logik.

Sylvester Vad säger hon mera?

Elsa Vi ska bara fortsätta som hittills och invänta ankomsten av den vi väntar på.

Stanley Hans ankomst meddelades för evigheter sedan.

Elsa Och bara därför har vi organiserat oss och bildat denna cirkel, för att vara redo när han kommer och kunna ta hand om honom.

Ruth Vi har redan tagit hand om alldeles för många.

Elsa Vi trodde att varje ny ankomst skulle vara den vi väntade på, men det behövdes ständigt en till. Men den sista kommer att fullborda antalet.

Stanley Tolv har vi tagit hand om. Vem blir den trettonde?

Elsa Det får vi se, men han är på väg.

Ruth Det tror jag först när han kommer, om han kommer. Och jag skulle vilja se det där djävulsmärket som utmärker honom.

Stanley Ger anden någon som helst antydning om vad det kan vara för märke?

Elsa Javisst. Vi kommer att förstå det när vi ser det.
Stanley Självklart.
Ruth Elsa, det här är sista chansen. Om den här trettonde kandidaten visar sig lika oskyldig som alla de tidigare så tänker jag spränga cirkeln och avsluta hela företaget.
Stanley Jag också.
Elsa Det har ni all rätt att göra. Jag bär ansvaret. Det var jag som sammankallade er, och om allt inte visar sig utmynna i någonting har vi bara att återgå till vardagslivet och ge våra kandidater fria.
Stanley Det låter rimligt. Det kan vi gå med på.
Sylvester Är vi då färdiga här? Har vi ingenting mera att göra?
Elsa Inte just nu. Vi har bara att invänta den trettonde besökaren. Någonting säger mig att han redan har anlänt.
Bruce Din känsliga intuition har alltid fyllt mig med häpnad, Elsa.
Elsa Därför att den alltid varit sann.
Bruce Det återstår att se. Vi har inte sett slutet ännu.
Elsa Nej, Bruce, vi har inte ens sett början ännu. (*bryter kedjan*) Litet te, någon?
(*Alla blir genast positivt intresserade.*)

Scen 3. Puben.

Charles Jag förstår ändå inte riktigt vad det är som pågår här i byn.
Morgan Tro mig, min vän, det är säkrast så, för ingen annan gör det heller.
Charles Men vad är det då som pågår? Vad är det som är så mystiskt här? Varför är alla så hemlighetsfulla?
Morgan Du ska vara glad som inte vet vad det handlar om, för då är du åtminstone inte berörd.
Charles Men eftersom vi sitter fast här och måste vänta på bilen, som måste vänta på mekanikern, som måste vänta på reservdelar, som fördröjs genom väntan på leveransen, så kan vi lika gärna bekanta oss en smula med byn. Men jag förstår att det är något problem med barnen.
Morgan Nej, det är inte barnen som är problemet. Problemet började med att man började söka efter ett barn.
Charles Har något barn försvunnit?
Morgan Om det ändå vore så enkelt. Men här kommer doktorn. – Doktorn, han ger sig inte. Han vill veta vad som pågår.
doktorn Ingen vet vad som pågår.
Charles Är det därför alla är så upptagna med vad som pågår, eftersom de inte vet vad det är?
doktorn Ungefär så.
Charles Det verkar både intressant och intrigerande. Ni måste medge att sådant måste väcka främlingars nyfikenhet.
doktorn Får ni veta för mycket är ni inga främlingar längre.
Charles Är det en nåd att stilla bedja om?

doktorn Tvärtom. – Hur är det med er son? Mår han bättre?
Charles Jovars, han är ute med Vera nu någonstans.
doktorn Han borde inte gå för långt.
Charles Hur så?
doktorn Han känner inte byn.
Charles Men han är i gott sällskap.
doktorn Låt oss hoppas att han håller sig till det.
Charles Är ni orolig för något?
doktorn (till Morgan) Har du sagt något?
Morgan Nej.
doktorn Varför inte?
Morgan Jag ville inte göra dem oroliga.
doktorn (till Charles) Saken är den, min herre, att på den sista tiden har det försvunnit barn här.
Charles Morgan sade just att så inte var fallet.
Morgan Nej, jag sade bara, att det inte var så enkelt som att bara ett barn hade försvunnit.
Charles Menar ni att det har försvunnit flera?
doktorn Ja, det har försvunnit mer än ett.
Charles (vill rusa upp) Jag måste genast finna Vera och Arthur.
doktorn (håller honom tillbaka) Lugna er. Hör mig till slut först.
Charles (lugnar sig och sätter sig till rätta igen) Äntligen en som vill säga något.
doktorn Saken är den, att det finns några här i byn som efterlyser ett barn. De söker efter ett speciellt barn, och sedan de började forska efter detta barn har det försvunnit några stycken.
Charles Jag förstår inte.
Morgan Nej, det är ingen som förstår. Därför talar vi tyst om det.
Charles Hur länge har detta pågått?
doktorn Sedan i november.
Charles Det är alltså flera månader! Och flera barn har försvunnit! Hur många?
doktorn Vi vet inte exakt, men vi ligger lågt, för vi vill inte att det skall hända barnen något.
Morgan Vi tar för givet att de bara är kidnappade.
doktorn Men det finns inga misstänkta.
Charles Har ni satt polisen på ärendet?
doktorn Polisen har forskat men inte funnit några ledtrådar.
Charles Nu börjar jag bli orolig för Vera och Arthur. *(vill resa sig igen)* Jag vill inte vara med om något rättsångaren-från-Hameln-syndrom.
Morgan Jag tror inte ni behöver bekymra er.
(I det samma kommer Vera in – ensam.)
Charles (reser sig genast) Var är Arthur?
Vera Det är därför jag kommer. Han är borta.
Charles Vad då borta?

Vera Vi gick längs med flodstranden, och så ville Arthur gå i buskarna och kissa. Det fick han göra ensam. Han kom inte tillbaka. Efter en stund gick jag efter, men han var inte där. Han hade försvunnit. Sedan har jag letat och frågat över hela byn. Ingen har sett honom.

Charles Men han kan ju inte bara försvinna!

Vera Det är det han har gjort!

doktorn Sätt er ner, frun. Ni behöver något starkt.

Vera Tack, gärna. Jag har varit fruktansvärt uppjagad och gjort hela byn upprörd.

Charles Han måste ju komma till rätta igen.

Vera Men jag har hört att det finns zigenare utanför lägret, och dessutom finns det en hippiekoloni här i närheten! Här driver allt möjligt löst folk omkring! (*bryter samman och börjar gråta*)

doktorn (tröstas henne) Vi ska nog finna honom, frun.

Charles Men ni talade om flera försvunna barn. Har något av dem kommit till rätta?

doktorn Inte ännu.

Charles Men det här är ju förfärligt! Hur många har försvunnit?

doktorn Tolv. Tretton med er son.

Charles Och ni gör ingenting?

doktorn Gör inte er fru ännu mera upprörd. Vi gör vad vi kan.

Morgan Jag lovar er. Vi har gjort allt vad vi kunnat.

Charles Men utan resultat!

Morgan Än så länge. Det ger sig nog.

doktorn Med litet tålamod löser sig allt.

Charles Men vad har ni gjort? Vad har polisen gjort?

Vera (har hämtat sig något) Här pågår något fruktansvärt. Vi skulle aldrig ha kommit hit.

doktorn Men nu är ni här, och ni har väl inte något annat val än att stanna tills vidare?

Vera Så fort vi funnit honom ger vi oss av genast, Charles, eller hur? Med eller utan bil!

Charles Helst med, så att vi kommer kvickt iväg.

Morgan Här har ni er sherry, frun. Låt den värma ert hjärta.

Vera Det kokar redan!

doktorn (till Morgan) Ta en till herrn också. (*till Charles*) Ni måste förstå, att vi gör vad vi kan. Ni måste ta det lugnt och inte göra saken värre med att hetsa upp er. Tids nog får vi mysteriet löst, men det går inte utan lugn och metodik.

Charles (tar hand om Vera, som fortfarande gråter) Vi är helt i era händer. Nu måste ni berätta allt vad ni vet, och vi ska hjälpa er med allt vad vi kan.

doktorn Så ska det låta. Men jag tror er fru behöver vila sig först av allt. Hon har ju ränt omkring i hela byn och behöver sansa sig. Så länge ert barn är borta bjuder huset på alla drinkar. Det går väl bra, Morgan?

Morgan Det är inte mer än rätt. Så får vi också större motivering att lösa problemet.

Charles Jag tackar er. Kom, Vera. Vi går upp på rummet.

Morgan Skall jag skicka upp något?

Charles Ja, gärna en hel flaska whisky. Den kan vara bra att ha i närheten.

Morgan Sagt och gjort.

(Morgan går till sin bar, Charles hjälper upp Vera och leder henne ut, medan doktorn lugnt sitter kvar och ruskar på huvudet.)

doktorn Stackarna! Att detta skulle försiggå just när de råkade komma resande förbi! *(dricker själv)*

Morregan *(kommer in medan doktorn sitter och dricker)* Där sitter du och super! Vad nytt?

doktorn Hur långt har ni kommit?

Morregan Ingenstans.

doktorn Ingen ljusning?

Morregan Vi kommer ingenstans. Vi får nog ge upp hela projektet.

doktorn När vi kommit så långt?

Morregan Det har redan gått för långt.

doktorn Det kan aldrig gå för långt så länge ingen misstänker något.

Morregan Alla misstänker något. Alla misstänker allt. Och det värsta är, att några vet också allt men vågar inte öppna käften.

doktorn Det är tur för dem det. Vilka tänker du på?

Morregan De snällaste och pålitligaste. Det är alltid de som säger minst som vet för mycket. Därför vågar de inte tala.

doktorn Tror du någon skvallrar?

Morregan Inte än så länge.

doktorn Finns det skäl att frukta att något kan komma ut?

Morregan Inte ännu. Men vi svävar hela tiden på gränsen. Det är ett oerhört risktagande.

doktorn Vi delar alla riskerna gemensamt.

Morregan Det gör inte riskerna mindre.

doktorn Om det uppstår en läcka återställer vi helt enkelt ordningen, som om ingenting hänt.

Morregan Du får det att låta så lätt.

doktorn Man ska inte komplicera något i onödan.

Morregan Situationen är nog komplicerad redan som det är.

doktorn Du bekymrar dig för mycket.

Morregan Och du bekymrar dig för litet.

doktorn Vad säger den nya pojken?

Morregan Han verkar vara en nitlott han också.

doktorn Han verkade så lovande.

Morregan Ja, det gjorde han. Det var därför vi tog honom.

doktorn Han gjorde det intrycket att han gick och bar på en hemlighet.

Morregan Det tyckte jag också. Om han har en hemlighet har vi inte fått den ur honom.

doktorn Försök lite till. Han är ju den trettonde, så han är nästan vårt sista hopp.

Morregan Jag vet. Men situationen är nästan ohållbar. Vi har nu tretton barn på vårt ansvar.

doktorn Men vi delar alla ansvaret.

Morregan Och du bara sitter och super.

doktorn Pass på. Jag hör någon komma.

Vera (kommer ner, något berusad) Ursäkta mig, är baren ännu öppen?

doktorn Vad kan vi hjälpa er med, frun?

Vera Ni kan hjälpa mig hitta min pojke.

doktorn Vi går till polisen i morgon. Nu är det för sent.

Vera Man jag vill ha honom nu.

doktorn Det vill vi alla.

Morregan Mår ni riktigt bra, frun?

doktorn Det här är mr Morregan, en lokal berömdhet.

Morregan (lyfter på hatten) Jag har den äran, frun.

Vera Det är inte min födelsedag. Det är min olycksdag.

Morregan Det ordnar sig säkert, frun.

Vera Ni vet inte vad det handlar om.

Morregan Nej. Vet ni det?

Vera Nej. Vet ni något?

Morregan Här i byn delar vi alla de kunskaper som står till buds. Vi vet bara att ert barn är försvunnet liksom tolv andra.

Vera Och vad gör ni åt saken?

Morregan Vi letar efter dem. Vad mer kan vi göra?

Vera (byter samtalsämne) Jag kom egentligen ner för att byta flaska. Den gamla är tom.

doktorn (reser sig genast) Tillåt mig, frun. Jag kan baren utantill. (*går bakom disken*)

Morregan Här är vi alla stammisar. Vi vet vad som finns och hittar det lika lätt som bartendern själv.

Vera Det tvivlar jag inte på.

doktorn (har tagit fram en flaska) Här, frun. Som sagt var, stället bjuder.

Vera Får jag kanske då bjuda herrarna tillbaka?

doktorn Så gärna.

Morregan Det kan inte skada. (*Doktorn tar fram extra glas åt Morregan och Vera*)

doktorn (betraktar Vera ingående medan hon tröstdricker) Mrs Grey, varför tror ni ert barn försvann?

Vera (hämtar sig) Vad menar ni med det? Hur ska jag kunna veta det?

doktorn Ni tror inte det kan ha funnits någon anledning?

Vera Vad skulle det ha kunnat vara för anledning?

doktorn Var det något med honom? Hade han någon speciell begåvning? Vad jag förstått var han ganska tystlåten. Tystlåtna barn bär på något.

Vera (eftertänksamt) Ja, han var mycket tystlåten.

doktorn Varför?

Vera Skulle det ha funnits någon anledning?

doktorn Ni är hans mor. Ni om någon borde veta.

Vera Nej, jag vet inte. Han var ett alldeles vanligt barn fast ovanligt snäll. Han bråkade aldrig och var aldrig olydig. Dessutom var han en intagande gosse. Ja, det såg ni ju själv. Tror ni någon skulle ha rövat bort honom därför?

doktorn Vi tror ingenting, men som barnläkare med mångårig erfarenhet fick jag det intrycket av honom att han bar på en hemlighet.

Vera Vad skulle det ha varit för hemlighet?

doktorn Det är vad vi frågar er.

Vera (ser ner, tar en djup klunk) Ända tills han var elva var han ett barn som alla andra. Sedan förändrades han, och vi fick svårare att få kontakt med honom.

doktorn Varför? Vad hände?

Vera Jag vet inte. Ingen vet. Men jag tänkte på det efteråt, att han liksom plötsligt blev som en annan människa, som om han plötsligt blev vuxen.

doktorn Något måste alltså ha hänt.

Vera Eller om han fick någon insikt eller vad vet jag. Men vad har det med saken att göra?

doktorn Det är just det vi undrar, om det kan ha varit något med hans personlighet som gjorde att han försvann. Som ni ju vet brottas vi med ett stort mysterium här i byn, då tolv andra barn i samma ålder försvunnit före honom utan ett spår.

Vera Ni är då verkligen uppmuntrande. *(dricker)*

doktorn Förlåt mig. Jag hoppas ni inte tar illa upp att jag förvärrar er oro, men jag har gott hopp om att vi nog ska kunna lösa mysteriet och få alla barnen till rätta igen.

Vera Alltså vet ni något.

doktorn För litet. Vad säger du, Morregan? Är det inte dags för oss alla att gå och knyta oss?

Morregan I högsta grad, om frun har druckit färdigt.

doktorn Ni får gärna ta med er den flaskan också upp på rummet.

Vera Det tackar jag för. Det behöver jag. Och Charles också.

doktorn Vi fortsätter efterforskningarna i morgon. Nu önskar jag er verkligen en så god natt som möjligt, frun.

Vera Tack. Ni försöker åtminstone trösta mig.

doktorn Det är meningen. *(De bryter upp.)* Ledsagar du Mrs Grey upp till hennes rum, Morregan?

Vera Tack, jag klarar mig själv.

doktorn Är ni säker?

Vera Jag är van vid att gå i sömnen. *(går upp för trappan, nästan spiknykter, med whiskyflaskan i handen.)*

Morregan En tapper kvinna.

doktorn Vi ska nog klara det här, ska du se. Nu vet jag att det är något med pojken.

Morregan Men vad?

doktorn Det får vi se. Vi har bara att sätta i gång och gräva i själen.

Scen 4. Mötet.

Stanley Kommer han?

Elsa Han kommer.

Ruth Han håller aldrig vad han lovar. Jag känner honom.

Sylvester Ja, tant Ruth, som ni känner alla här i byn, varför ingen vill ha något med er att göra.

Bruce Kan ni inte någon gång äntligen sluta gräla?

Stanley De är otåliga bara för att han inte kommer.

Elsa Han kommer. Han måste komma.

(Det ringer på dörren.)

Elsa (triumferande) Där är han! *(reser sig genast för att gå och öppna)*

Ruth Det tror jag inte förrän jag ser det.

Stanley Ruth, om det inte var för er hade vi gett upp för länge sen. Bara för att ni alltid håller på och kritiserar oss och avfärdar oss som humbugar har vi sett oss nödsakade till att fortsätta envisas med experimentet.

Ruth Experimentet är livsfarligt.

Stanley Tror ni inte vi vet det?

Bruce Det är ju därför vi gör det. För spänningens skull. Livet vore för tråkigt annars.

Sylvester Jag hör röster. De är på väg in.

Elsa (kommer in med doktorn och Morregan) Han tog en god vän med sig. Jag hoppas ni inte har något emot det. Han är insatt i hela situationen.

Ruth Det fattades bara det.

Stanley Vad fattades, Ruth?

Ruth Att den där karlen skulle blanda sig i våra göromål. Han är ju den värsta skvallerbyttan i hela byn!

Morregan Det är jag inte alls. Jag bara håller mig informerad.

doktorn Om Morregan är på vår sida är han vår bästa försäkring mot att någon skulle få veta något.

Bruce Jag håller med doktorn. Morregan kan hålla hela byn i schack. Alla tror på honom, för alla är rädda för honom, då han vet för mycket om oss alla.

Ruth Du skvallrar väl inte, Morregan?

Morregan Varför skulle jag göra det?

Ruth Bara för att sabotera oss.

Morregan Min kära Ruth, du tror bara det värsta om folk. Därför är de alltid bättre än du tror.

Ruth Jag önskar det vore sant.

Elsa Till saken! Hur går det, doktorn?

Morregan Han har inte kommit någon vart.

Bruce Hur vet du det?

Morregan Jag vet allt om saken.

Bruce Vet du mer om saken än doktorn?

doktorn Berätta vad du vet, Morregan. De tror på dig mer än de tror på mig.

Morregan Det är rätt pojke.

Stanley Är det allt?

Morregan Vad menar du? Är det inte tillräckligt? Är det inte vad ni väntat på hela tiden?

Elsa Berätta mera, Morregan. Har du sett hans djävulsmärke?

Morregan Nej.

Elsa Hur vet du då att det är rätt pojke?

Morregan Doktorn kan intyga att det är rätt pojke.

Elsa Har ni sett djävulsmärket, doktorn?

doktorn Nej.

Elsa Hur vet ni då att det är rätt pojke?

doktorn (reser sig efter att ha suttit) Ni får ursäkta mig, mina damer, att jag är ovetenskaplig, men min intuition säger mig faktiskt det.

Ruth Nu har doktorn blivit blödig. Tänker ni ha honom för eget bruk?

doktorn Låt mig förklara saken. Det är alldeles tydligt att pojken har en hemlighet. Vi har inte fått den ur honom ännu. Men allt stämmer. Jag har ytterligare rådgjort med vår astrolog. Han bekräftar att den utsände skulle komma till oss just i dessa dagar, och vid precisering av tidpunkten stämmer det exakt med pojkens strandande här. Det måste vara han. Men vi kan inte få den hemlighet ur honom som han gömmer.

Stanley Och så länge ni inte kan det kan ni inte veta att det är rätt pojke.

doktorn Precis, Stanley. Så är det.

Bruce Vad gör ni då för att få den ur honom?

doktorn Vi har försökt allt möjligt. Vi har pratat med honom och försökt få honom att berätta om sig själv, men vid alla våra samtal har det bara blivit tydligare att han döljer någon väsentlig hemlighet, vilket ökat vår övertygelse.

Stanley Har ni provat tortyr?

Elsa Stanley. Skärp dig.

Ruth Har ni något val?

Elsa Ruth, vi torterar inte barn.

Ruth Nej, ni bara rövar bort dem för att genomföra ockulta experiment baserade på vidskepelse.

Elsa Ruth, jag förstår inte varför vi över huvud taget släppte in dig i gruppen.

Stanley Hon ville ha kontakt med sin avlidna man. Hon visste inte vad hon gav sig in på.

Elsa Och hon fick kontakt med sin avlidna man. Därför stannade hon kvar. Det hade hon inte behövt göra.

Ruth Jag trodde aldrig det skulle gå. Men när jag faktiskt återfick kontakt med Harry ville jag visa min tacksamhet med att stanna kvar och fortsätta följa med i er verksamhet av ren lojalitet, men det finns gränser.

doktorn Vad är gränsen?

Ruth Det är frågan, som hela tiden prövas och tänjs.

Stanley Därför stannar hon kvar, för att det är spännande.

Sylvester Till saken. Hur får vi veta barnets hemlighet, om det har någon hemlighet?

doktorn Vi har bara att fortsätta försöka övertala honom, tills han avslöjar den. Sedan får vi se om det var någon hemlighet.

Stanley Alla barn har sina hemligheter. Ni skall få se, att den här gossen till slut efter tortyr äntligen avslöjar var han har gömt sin pallade äpplen.

Elsa Skämta inte, Stanley. Detta är allvar.

Stanley Ja, blodigt allvar. Och pojkens föräldrar är hysteriska.

Bruce Inte ännu, men de blir.

doktorn Innan de blir skall vi hinna bli klara med honom.

Stanley Hur då?

doktorn På ett eller annat sätt.

Stanley Det låter farligt.

Elsa Jag tror vi alla behöver slappna av en smula. Vad sägs om ett glas sherry?

Ruth Det klokaste du sagt idag, Elsa.

Elsa Tackar som bjuder.

Sylvester En utmärkt idé. Så blir vi klarare i skallen.

Bruce Som om det skulle behövas.

Stanley Larva dig inte, Bruce. Vi behöver faktiskt komma från ämnet.

Ruth Får vi någonsin träffa denna mirakelpojke?

doktorn Om det behövs. Först måste vi ta reda på hans hemlighet.

Stanley Om han har någon.

doktorn Om han har någon.

Elsa Vad tror ni, doktorn? Vad misstänker ni? Vad kan en sådan ung man besitta för hemligheter som han inte vågar tala om? Ni är ju människokännare. Vad anar ni?

doktorn Jag anar något som vi inte har en aning om.

Stanley Det låter bra. Ni har alltså inte någon aning om vad ni anar.

doktorn Jag misstänker en så svår upplevelse att han har svårt att kommunicera om den.
(*Det ringer på dörren.*)

Bruce Vem kan det vara? Väntar ni någon, Elsa?

Elsa Det kan vara Anton. (*reser sig för att gå och öppna*)

Ruth Anton? Den hemlighetsfulle Anton? Jag trodde han gått i exil.

Stanley Nej, han har bara gått under jorden.

Sylvester Vem är denne Anton?

Morregan Om Anton tillkallas är läget verkligen prekärt.

Sylvester Känner ni honom?

Morregan Ja, tyvärr, som alla säger som känner honom.

Stanley Han är inte så farlig som han låter. Han är bara en smula excentrisk.

Morregan En smula! Han är värst av alla!

Stanley Ni tycks känna honom ingående.

Morregan Jag vet allt om honom.

Sylvester Berätta! Ni hinner innan de kommer in.

Morregan Om det alls är han. Det vet vi inte ännu. Han är Englands farligaste man, lika högt utbildad och intelligent och överbegåvad som Aleister Crowley, världens ondaste man, en gång i tiden var, men Anton har gått längre och tagit steget fullt ut till terrorism, fascism och nazism.

Stanley Ingen är väl nazist mera i våra dagar, utom i Berlins kriminellaste kvarter.

Morregan Det finns en ny nationalsocialism som aldrig dog med Hitler.

Sylvester Pass på! Här kommer de!

(Elsa kommer in med Anton, närmast en skäggig luffare.)

Stanley Välkommen hem, Anton. Roligt att se er igen.

Anton Det var ett tag sen. *(går runt och skakar hand med alla, Morregan till sist)*

Morregan Jag väntade mig aldrig att få se er igen.

Anton Dito, Morregan, fast er hoppades jag aldrig få se igen.

Morregan Vad gör ni här?

Anton Jag är tillkallad som rådgivare i den mest delikata tänkbara affär. *(till Elsa)* Ni har alltså funnit det trettonde barnet, som är det rätta och har märket?

Elsa Fast vi har inte funnit märket ännu.

Anton Det var illa. Hur vet ni då att han har märket?

Elsa Det vet vi inte.

doktorn Vi hoppas ännu få klarhet i saken, kanske med er hjälp.

Anton Tillfället är unikt. Det här vill jag inte missa.

Elsa Därför är ni här. Vet ni hur vi kan övertala pojken att avslöja sin hemlighet och identitet?

Anton Det behövs inte. Ni har redan tretton barn. Det är bara att offra det trettonde.

Ruth Offra?

Anton Ja. Vad annars?

Ruth Förespråkar ni människooffer?

Anton Ja. Vad annars? Det är väl därför ni är här och har bildat er magiska cirkel.

Elsa Vi har aldrig diskuterat att offra någon. Det var genom vår gode vän astrologen vi informerades om att det skulle hända något stort här i vår by omkring den här tiden genom ankomsten av en person som världen väntade på och som bara vi skulle kunna identifiera som initierade satanister. Anton bekräftade uppenbarelsen och sade precis hur vi skulle förbereda oss för inkarnationens ankomst. Både han och astrologen var säkra på att inkarnationen skulle uppträda genom något barn, men det var osäkert vilket barn. Så vi fick instruktionen att ta hand om de barn som dök upp, undersöka varje barn för sig, tills det barn kom i våra händer som bar tecknet, då vi genast skulle känna igen det när det kom till oss, men att det kunde dröja ända till tretton barn innan det rätta infann sig.

Anton Men om ni har tretton barn räcker det för att få Satan att ta herraväldet över världen om ni offerar det trettonde.

Stanley Har inte Satan alltid haft herraväldet över världen, så som den ser ut?

Elsa Men om pojken bär tecknet, och vi inte kunnat finna det, och han offeras, då har ju företaget misslyckats.

Anton Därför bör ni naturligtvis finna tecknet.

Elsa Hur?

Anton Har ni inte försökt övertala honom?

doktorn Om och om igen. Det enda vi är säkra på är att han bär på någon hemlighet.

Anton Ju hårdare han bär den och inte avslöjar den, desto digrare måste den vara. Finns han här?

doktorn Naturligtvis finns han här.

Anton Får jag försöka med honom? Det här är ett unikt tillfälle.

Elsa Vad tänker ni göra med honom?

Anton Få honom att avslöja sin hemlighet, om han har någon.

Stanley Lycka till, Anton. Det är just vad alla här har misslyckats med.

Anton Nå, så gå ut och hämta honom då, så får vi det undanstökat.
(Doktorn går ut med Morregan.)

Sylvester Menar ni allvar med att gossen skulle offras?

Anton Naturligtvis.

Sylvester Ni är inte klok.

Anton Jag vet. Det lever jag högt på.

Ruth Och om pojken inte har något djävulsmärke att uppvisa. Är det inte bäst då att överge hela företaget?

Anton Men allting talar för att han bär märket. Stjärnorna har skvallrat om det. Alla tecken bekräftar det. Och han bär på något han inte kan avslöja. Det sista är det tydligaste tecknet på att han är den utvalde.

doktorn (kommer in med Morregan och Arthur) Här får du träffa några nya goda vänner till oss, Arthur.

Arthur När får jag se mamma och pappa igen?

Anton Så fort du avslöjat din hemlighet.

Arthur Vilken hemlighet?

Anton Den som du bär på och inte vill avslöja.

Arthur Den har ni ingenting med att göra.

Anton Jo, för vi känner till den.

Arthur Varför vill ni då att jag avslöjar den?

Anton För att få det bekräftat, att du är den vi väntat på.

Arthur Får jag gå hem sedan?

Anton Naturligtvis.

Ruth Han bara lurar dig, gosse. Han vill offra dig åt Satan, för att han tror att du bär Satans märke på dig.

Sylvester Tro inte på vad tant Ruth säger, Arthur. Hon är bara vrickad.

Arthur Men varför vill ni veta vad ni inte vill veta?

Anton Varför vill vi inte veta det?

Arthur (resignerar) Okej då. Jag ska avslöja det. Men bara privat för doktorn.

Anton Varför bara privat för doktorn?

Arthur Därför att han är doktor, och jag litar inte på någon annan.

doktorn (menande) Jag har tystnadsplikt.

Anton (avfärdande) Låt gå då. Gå ut med doktorn, och berätta för honom vad du inte vill berätta för oss. Men kom tillbaka sedan.

doktorn Kom, Arthur. Vi skall gå tillbaka till gäststugan där vi får vara helt i fred. Ingen hör oss där. *(går tillbaka ut med Arthur)*

Morregan Något säger mig att de aldrig kommer tillbaka.

Bruce Varför tror du det?

Morregan Bara en aning.

Elsa Drick mera sherry, mina herrar. Vi har ingenting annat att göra.

Ruth Gärna för mig, Elsa. Det är det förnuftigaste vi gjort i kväll.

Bruce Ruth, jag börjar mer och mer dela din skepticism för hela den här saken. Jag vill inte delta i något människooffer.

Stanley Vem fan vill det?

Elsa Jag har ju redan sagt att något sådant kan det aldrig bli tal om.

Bruce Men Anton här tycks hågad att insistera.

Anton Bara om barnet verkligen visar sig vara djävulens.

Bruce Och varför skulle vi offra det då?

Anton Vi skulle inte ha något val. Barnet är utvalt av Satan. Vi kan inte behålla det eller något av de andra här. Vi måste lämna dem tillbaka. Men vi kan inte lämna Arthur tillbaka, för då skulle han gå förlorad för djävulen. Han skulle återgå till sina föräldrar och ett alldagligt liv, och han skulle snart glömma vårt försök till initiering av honom. Enda sättet att försäkra någon åt djävulen är att offra honom åt djävulen. Då återföds han som naturlig satanist i nästa liv.

Sylvester Det här blir värre och värre.

Anton Jag säger bara som det är.

Elsa Lugna er nu. Drick mera sherry. Vi vet ju inte ens ännu om han verkligen bär märket. Om han inte gör det och inte har något särskilt att avslöja, utom kanske äppelstölder, så har vi bara att avfärda hela företaget som ett fallerat experiment och låta barnen gå hem till sina egna. Så enkelt är det.

Anton Jag tror inte det är misslyckat. Jag tror vi faktiskt här står inför uppenbarelsen av Satans utvalde budbärare och kanske världens frälsare.

(En dörr går.)

Ruth (hajar till, liksom de övriga) Vem var det?

Elsa En dörr gick.

Sylvester Någon kom in, men det var bara en.

(Doktorn uppenbarar sig – ensam, uppgiven...)

Morregan Vad är det? Vad har hänt?

Anton Hade han märket? Var är han?

doktorn Jag lät honom gå.

Anton Men varför i all fridens namn, om han hade märket?

doktorn Han hade märket minsann, men det var inte något märke av det slag som vi trodde. *(sätter sig, trött)* Han berättade allt för mig. Ja, han var märkt, och av djävulen, och det rejält. Han var märkt för livet. Mina vänner, jag vet inte hur vi skall

tolka detta, men experimentet har faktiskt visat sig sant och fungerat hela vägen, men inte alls så som vi hade trott och väntat oss.

Anton Förklara dig äntligen.

doktorn Mina vänner, den pojken blev för knappt ett år sedan brutalt överfallen och våldtagen av en buse. Han har aldrig kunnat tala om saken med någon annan. Han trodde aldrig han skulle kunna berätta det för någon. Allt stämmer. Som resultat blev han inbunden och hemlighetsfull, för att dölja att han oavbrutet grät inom sig. Han är minsann märkt av djävulen för livet. Därför bör vi lämna honom i fred.

Elsa Så det var ändå sant? Han skickades till oss av djävulen för att vi skulle identifiera honom? Men då återgår han nu till ett normalt liv?

doktorn Se det som en uppenbarelse och fingervisning. Vi vet inte vad det kommer att bli av honom, och vi har ingen rätt att blanda oss i hans liv. Vi måste också återbörda de andra barnen. Jag fick Arthur att lova att berätta för sina föräldrar att han bara gått bort sig. Han hittar lätt hem till dem nu och är kanske redan hemma, och i morgon kommer mekanikern som kan reparera deras bil, så att de kan fara vidare. Vi har ingenting mera med saken att göra. Experimentet är fullbordat och avslutat. Även jag vill gå hem. *(reser sig)*

Stanley Sannerligen en överraskande upplösning. Det var ingen vidskepelse, utan allt var sant, vi hade rätt, visionerna stämde, men ingenting var som vi trodde.

Anton Ett av Satans många trick för att manifesteras sin närvaro genom sina manipulationer med ödet. Jag är imponerad.

Sylvester Vad gör vi nu?

Bruce Går hem. Doktorn har redan gått. Gå du och gör sammanledes. *(tar på sig sin rock)*

Elsa (till Anton) Tack för att ni kom. Det var ändå värdefullt att ha er här.

Anton Det händer alltid egendomliga saker dit jag kommer. Bättre lycka nästa gång.

Elsa Det blir nog ingen nästa gång efter detta.

Ruth Jag kan ta hand om några av barnen. Hela byn kommer att bli glad i morgon.

Stanley Förtrollningen är bruten och över.

Morregan Det var intressant så länge det varade. Jag kan också ta på mig att återföra några av barnen. Det blir fest i byn i morgon.

Sylvester Ja, det blir det.

Anton Då går jag. Ursäkta att jag störde. Jag trodde jag kunde göra en insats.

Stanley Bättre lycka nästa gång.

Anton Mina försök till människoeffter och svarta mässor har alltid slutat i fiaskon.

Stanley Tur för er. Det ska ni vara glad för.

Anton Jag tar gärna vägen förbi puben. Hänger ni med?

Stanley Gärna. Morregan kommer säkert också med.

Morregan Medan vi sitter där dyker säkert också doktorn upp. *(De tre herrarna går.)*

Ruth Jag är glad att det slutade så här, Elsa.

Elsa Betyder det att du ställer upp för våra seanser även i fortsättningen?

Ruth Naturligtvis.

Elsa Skönt! Då är vi vänner trots allt! *(omfamnar henne)*

Scen 5. Puben.

Harold Otroligt! Men var har de hållit hus hela denna tid?

Morgan Det är som om de varit kidnappade av ett UFO. De vill inte berätta vad de varit med om.

Harold Det är samma fenomen som när Agatha Christie försvann på 20-talet. Efteråt hade hon ingen aning om var hon hade varit. Vill de inte berätta eller kan de inte berätta?

Morgan Tydligen båda delarna.

Harold Nå, här kommer Morregan. Han om någon borde veta något mera, för det gör han alltid.

Morgan Morsning, Morregan. Kan du förklara vad som hänt?

Morregan Vad som har hänt är att alla barnen kommit tillbaka utan ett enda undantag, och alla mår väl.

Harold Men det vet alla. Frågan är varför de försvann och var de har varit.

Morregan Det får du fråga dem.

Harold Det är ju det alla har gjort, men ingen har fått något svar.

Morregan Kanske det inte finns något svar.

Morgan Tror du de blev kidnappade av ett UFO?

Morregan Det är vad många tror.

Harold Andra har spekulerat i att de blev kidnappade av satanister.

Morregan I så fall skulle de knappast ha kommit tillbaka.

Harold Nej. Därför faller den teorin.

Morgan Nå, här är doktorn. Han har alltid en annan syn på saken.

Harold God morgon, doktorn.

doktorn Morgon, Harold. Har någon sett våra gäster idag?

Morgan Du menar Charles och Vera med barnet? Nej, de har inte kommit ner ännu.

Harold Hela byn firar idag, men ingen vet egentligen vad de firar.

doktorn De firar att alla barnen kommit tillbaka.

Harold Ja, men ingen vet vad de har kommit tillbaka från. Alla har de en outrannsaklig hemlighet.

Morgan Jag tror bestämt Charles är på gång nu.

doktorn God morgon, Charles. Jag får gratulera er till återbördandet av er son.

Charles Det är vi som skall tacka er, doktorn. Det är tack vare er vi fick honom tillbaka.

doktorn Nej, han kom väl tillbaka själv.

Charles Ni hittade honom och satte honom på en taxi, som ni betalade för. Sedan kom han invandrande här som om ingenting hade hänt.

doktorn Det var meningen.

Charles Hade något hänt?

doktorn Har han inte berättat något?

Charles Han har bara sagt att han blev väl omhändertagen av några snälla människor, som han inte kände, däribland en skäggig luffare med keps.

doktorn Han har inte sagt något om vad de ville honom?

Charles Nej. Men han verkar nöjd med sitt äventyr, som om han kunnat lätta sitt hjärta.

doktorn Det gläder mig.

Harold Då har han berättat mer än de andra barnen, som mest bara förbryllat sina föräldrar med förvirrade fantasihistorier om fångenskap och ritualer, som om de blivit utsatta för någon sorts utomjordisk undersökning.

doktorn Ni tror väl inte på UFO-teorin?

Harold Men medge att fallet med de tolv försvunna barnen, somliga borta i månader, som sedan plötsligt alla kommer tillbaka nästan på en gång, de flesta genom den gamla satmaran Ruth Rendells försorg, är ett bestickande mysterium.

doktorn Onekligen.

Charles Får jag prata privat med er, doktorn?

doktorn Gärna det. Jag är lika intresserad. (*De drar sig mera avsides.*)

Charles Hur hittade ni honom?

doktorn Det var han som hittade mig.

Charles Men under vilka omständigheter dök han upp?

doktorn Har han inte berättat något?

Charles Nej, han vill inte. Men ni borde veta något av vad han inte vill berätta.

doktorn Min vän, jag har tystnadsplikt.

Charles Men jag är hans far.

doktorn Inte ens för hans far har jag rätt att avslöja vad hans son avslöjat i förtroende för mig.

Charles Alltså har han avslöjat något.

doktorn Jag kan inte säga allt men något. Er son är något av en utvald särling. Han har något i bagaget som han inte kan dela med någon annan och som gör honom unik. Det är för tidigt att säga vad för betydelse det kommer att ha för hans liv, som jag tyvärr kan garantera er att inte kommer att bli lätt. I bästa fall slipper han bli schizofren.

Charles Ända sedan vi konstaterade en karaktärsförändring hos honom för halvtannat år sedan har jag varit orolig för något sådant. Han har varit ohälsosamt inbunden.

doktorn Ja, han var hårt knuten, men jag tror att hans parapsykologiska upplevelse här på något sätt åtminstone löst den värsta knuten. Han har inte sagt något om mig?

Charles Han säger att ni räddade honom.

doktorn Det var vänligt av honom. Jag hade inte mer än ett samtal med honom. Kommer ni iväg nu? Har ni fått tag på bilmekanikern?

Charles Han håller som bäst på med att reparera bilen. Vi far direkt efter lunch.

doktorn Då önskar jag er en lycklig resa.

Charles Jag önskar ni kunde berätta något mera. Något säger mig att ni vet mer om min son än jag.

doktorn Som sagt var, jag har tystnadsplikt. Vad har han för intressen? Vad vill han bli med tiden?

Charles Han vill bli antingen pianist eller författare.

doktorn Då blir han kanske båda.

Charles Tror ni han kan bli det?

doktorn Med den belastning han har i form av begåvning, intresse och mental beskaffenhet gör han klokt i att ägna sig åt intellektuellt krävande verksamheter.

Charles Tack för rådet. Jag skall hålla mig till det.

doktorn Jag önskar honom all lycka till.

Charles Här kommer min hustru. – Jag har just talat med doktorn, Vera. Han har kunnat ge mig några ledtrådar. Hur mår du?

Vera Jag skulle inte ha druckit den där sista flaskan. Jag har en förfärlig huvudvärk.

Charles Det är över nu. Vi åker vidare om några timmar.

Vera Mardrömmen botades genom whiskyn och Arthurs återkomst som om ingenting hänt. Han kunde inte förstå att vi kunnat oroa oss för honom. Kan ni förstå det, doktorn? Det är som om han blivit bortförd på en utflykt till en annan planet eller galax, och så kommer han tillbaka som om han bara varit ute och kissat.

doktorn Det var kanske det han gjorde.

Charles Han måste naturligtvis ha gjort det också.

Vera Det var det han sade han skulle göra när han försvann. Han kanske verkligen inte gjorde något annat.

doktorn Hur som helst, så har ingenting värre hänt honom. Toalettbrådska är dessvärre något som vi alla lider av och som blir värre med åren. Det kan jag försäkra er, som håller på att bli gammal.

Vera Vi tvivlar inte på er visdom, doktorn.

doktorn Jag råder er att dricka vatten. Det är egentligen det enda som hjälper mot bakfylla.

Vera Risken är att jag då också måste gå bort och kissa.

Charles Om du gör det, Vera, så stanna inte borta i mer än ett dygn.

Vera Jag lovar.

Morgan (har hörsammat önskemålet) Var så god, frun. Ett glas vatten.

Vera Tack, min gode man. (*dricker*) Tänk att vatten kan smaka så gott, fastän det inte har någon smak!

doktorn Ja, är det inte märkligt? Och då smakar det bättre än någon dryck med smak.

Charles Hur mår Arthur?

Vera Han sov ännu när jag kom ner.

Charles Har du lämnat honom ensam?

Vera Lugna dig, Charles. Han sover den saliges sömn.

doktorn Den som sover syndar inte.

Charles Nej, syndar gör man bara i vaket tillstånd.

doktorn Lycka till med er semester. Jag måste gå vidare. Kommer du med, Morregan?

(går avsides med Morregan)

Charles Tror du vi någonsin kommer att bli kloka på vad som egentligen hände här?

Vera Låt oss se det som en dröm, som vi nu lyckats vakna ur. Värre än så var det inte, eftersom vi lyckades vakna.

Charles Bra, om du vill se det så.

Vera När Arthur vaknar har han säkert också glömt alltsammans. Drömmar är till för att glömmas.

Charles Vilket inte hindrar att de håller en sysselsatt medan de pågår.

Vera Men det tjänar ingenting till att grubbla över dem.

Charles Såvida man inte kan glömma dem. Jag undrar just om Arthur någonsin kommer att berätta något för oss om sin eventuella UFO-initiering.

Vera Det vet jag om UFO-initiering och kidnappningar, att alla som varit med om dem inte kunnat berätta något om dem efteråt, då de alltid glömt alltsammans.

Charles Kanske det är bäst så.

Vera Nu är jag hungrig. Vad sägs om lite frukost?

Morgan På momangen, mitt herrskap. Ta bara plats, och den kommer.

(Charles och Vera går ut i lokalen och tar plats vid ett trivsamt bord för att avnjuta en präktig frukost. Allt liv i puben återgår till fullkomlig normalitet.)

Morregan Vad var det egentligen för tecken du hittade på gossen?

doktorn Du måste respektera min tystnadsplikt.

Morregan Om han blev våldtagen av en buse, som du säger, kommer han då någonsin att bli normal?

doktorn En bra fråga. Det är den stora frågan. En sådan upplevelse som barn måste lämna en traumatiserad för livet. Där har du hans djävulstecken.

Morregan Och han bluffade inte? Fick du något bevis för hans saga? De flesta som menar sig ha blivit bortförda av UFO hittar bara på.

doktorn Det tror du? Men denna pojke var definitivt märkt för livet. Jag vet inte vad det kan bli av en sådan pojke. Han blir kanske homosexuell eller något värre, en våldtäktsman själv eller seriemördare. Ett sådant djävulstecken slipper man inte så länge man lever.

Morregan Vad fick dig så övertygad om att det var så drastiskt?

doktorn Du tvingar mig, Morregan, men jag måste lita på dig och att du delar min tystnadsplikt, i synnerhet som jag tyvärr måste dela den själv. Men jag vet att du kan hålla hemligheter. Han led av blödningar i ändtarmen.

Morregan Du milde!

doktorn Antagligen har ändtarmen fått en spricka. Den kanske helar sig med åren, men det måste ha gjort förfärligt ont.

Morregan Du milde!

doktorn Är det allt du kan säga?

Morregan Du kan lita på mig. Genom mitt blotta namn står jag under Morregans övervakning och beskydd. Hon kontrollerar mig. Jag bryter aldrig hennes förtroende.

doktorn Bara därför kunde jag berätta det för dig. Se på denna pub och dess nöjda och förnöjsamma enkla människor. De har ingen aning om vad som hänt i deras by i dessa dagar, och minst av allt kommer någon av dem någonsin att få veta eller ana, att Satans eget barn hedrat dem med ett besök och sin uppenbarelse.

Morregan Så du tror att det verkligen kan ha varit Satans utvalde?

doktorn Min vän, den möjligheten kan inte uteslutas. Om vi lever tillräckligt länge får vi kanske uppleva vad det kan bli av detta barn, men risken är stor att vi inte gör det.

Morregan Vår upplevelse är stor nog.

doktorn Skål på det, Morregan. Skål för din gudinna!

Morregan Skål för *vår* gudinna.

(De skålar tillsammans och dricker botten upp och beställer nya.)

Slut.

Göteborg 20 maj 2015